

3-Μαρτίου 2019

Παρουσίαση βιβλίων μας

Το «ΚΕΛΑΙΝΩ», το αξιόλογο λογοτεχνικό περιοδικό που διανύει φέτος το 18^ο έτος της δημιουργικής παρουσίας του στο χώρο της λογοτεχνίας και της ποίησης, και η εκλεκτή μας ποιήτρια, εκδότρια του περιοδικού κα Παναγιώτα Χριστοπούλου-Ζαλώνη, συνεχίζοντας την σπουδαία εργασία τους πάνω στα Ελληνικά Γράμματα και τον Ελληνικό Πολιτισμό, στο πλαίσιο της επιλογής της Αθήνας ως Παγκόσμιας Πρωτεύουσας Βιβλίου για το 2018-2019, μας έκαναν την τιμή να επιλέξουν τα βιβλία: «Εδώ θα είμαι» και «Υποψία Πύρινη», για να παρουσιαστούν σήμερα, μαζί με το «Το δέλεαρ του άγριου βατόμουρου» στην ΕΕΛ από εξαιρετικούς λογοτέχνες μας.

Η κ. Ζαλώνη, μία από τις πιο σημαντικές σύγχρονες Ελληνίδες ποιήτριες, είναι γεμάτη εκπλήξεις. Μέσα στην απλότητά και στην ευθύτητα που την χαρακτηρίζει καταφέρνει να πραγματώνει εκείνο που λέει σ' ένα της ποίημα: **«Η αγάπη/ κατεβαίνει / στα χαρτιά μου/ και γίνεται /Π ο ί η μ α. Εκείνο πάλι/ ανεβαίνει ψηλά/ και γίνεται α γ ά π η!»** Κι είναι πάντα εδώ, γεμάτη αγάπη, έτοιμη να υπηρετήσει με κάθε τρόπο το πνευματικό μονοπάτι της χώρας μας. **Ευχαριστούμε πολύ την κ. Ζαλώνη και** τους συνεργάτες του περιοδικού «Κελαινών», για την ακούραστη προσπάθειά τους να προβάλλουν τις εκφάνσεις του πνεύματος και να μας δίνουν την ευκαιρία να διαβάζουμε έργα λογοτεχνών μας.

Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της ΕΕΛ κ. Κώστα Καρούσο, που βρίσκεται πάντα εκεί, έτοιμος να στηρίξει και να προβάλλει την ποίηση και τη λογοτεχνία κι ό,τι άλλο προάγει τα Ελληνικά γράμματα και τον Ελληνικό πολιτισμό. Ένα μεγάλο **«Ευχαριστώ»** στον ευαίσθητο ποιητή μας, τον προικισμένο επιστήμονα, τον ακούραστο ταξιδευτή στις θάλασσες του Πνεύματος, κ. Θανάση Φροντιστή, που με την αγάπη του πάντα μας στηρίζει και που με τίμησε σήμερα με την υπέροχη αυτή παρουσίαση που έκανε στο βιβλίο μου «Υποψία Πύρινη». Τον κ. Θανάση Φροντιστή, θα έχουμε την τιμή και την χαρά να τον παρουσιάσουμε στον Όμιλο Εξυπηρετητών, στις 30 Μαρτίου.

Ένα μεγάλο **«Ευχαριστώ»** στην εκλεκτή ποιήτρια κ. Μαριάννα Βλάχου-Καραμβάλη, που με την υπέροχη απαγγελία της απήγγειλε ποιήματα από τη

συλλογή Υποψία Πύρινη. Στις εκλεκτές ποιήτριες κ. Φαίδρα Ζαμπαθά Παγουλάτου και Λέτα Κουτσοχέρα

Και φυσικά, ένα πολύ μεγάλο **«Ευχαριστώ»** στον Πρόεδρο του Ομίλου Εξυπηρετητών, κ. Ανδρέα Δρίτσα, για την ανιδιοτελή αγάπη, που απλόχερα πάντα προσφέρει.

Και σε όλους εσάς που διαθέσατε το Κυριακάτικο πρωινό σας και ήρθατε εδώ, να μας τιμήσετε.

Θα να σας πω μια ιστορία:

Πριν από 24 χρόνια, είχα την τύχη να βρεθώ στον Όμιλο Εξυπηρετητών. Βρέθηκα εκεί, γιατί είχα κάποιες φιλοσοφικές αναζητήσεις και την ανάγκη να γνωρίσω τον εαυτό μου. Δεν είχα τότε ιδέα, για το πολύπλευρο και το σημαντικό έργο που γίνεται στον Όμιλο. Το συνειδητοποίησα μετά, όταν άρχισα να ξεφεύγω λίγο από τους περιορισμούς και τα θέλω μου.

Είχα και την τύχη να κάνω πολλές συζητήσεις με τον Υπεύθυνο του Ομίλου και νυν Πρόεδρο κ. Ανδρέα Δρίτσα. Μια μέρα λοιπόν, στο γραφείο του, κι ενώ του διάβαζα μια εργασία σχετική με τον εαυτό μου, με σταμάτησε λέγοντάς μου: **«Θα γράφεις Ποίηση. Μέσα απ' αυτήν θα προχωρήσεις...»** Πήρε ένα βιβλίο από την βιβλιοθήκη, το άνοιξε σε μια τυχαία σελίδα και μου διάβασε ένα ποίημα του Δασκάλου και ιδρυτή του Ομίλου, Δημήτρη Κακαλίδη. Έμεινα έκπληκτη! Μα τι λέει, σκέφτηκα... Είναι δυνατόν, εγώ, να γράψω ποίηση; Κι ύστερα, θυμήθηκα ένα τετράδιο ποιημάτων που είχα στα μαθητικά μου χρόνια, που έγραφα ποιήματα και που κάποτε το πέταξα στη φωτιά, μη τύχει και το βρει κανείς και τα διαβάσει... Τα θεωρούσα ασήμαντα, φευγαλέες αποδράσεις, που τελικά παρασύρθηκαν από τη ροή της ζωής μου και θάφτηκαν στα κατάβαθα της μνήμης μου. Κι ήρθε σ' εκείνο το ραντεβού ο κ. Δρίτσας να τα ανασύρει...

Κι έτσι ξεκίνησα να γράφω. Θυμάμαι το πρώτο ποίημα... Το πήγα με χαρά στον κ. Ανδρέα. «Δεν είναι καλό» μου είπε, «να το δουλέψεις κι άλλο». Το 'γραψα και το ξανάγραψα πολλές φορές... Κάθε φορά μου έλεγε: **«Δεν έχει μέσα λύτρωση. Πρέπει να του δώσεις λύτρωση». Ποίηση, μου 'λεγε, είναι ο λόγος που λυτρώνει καθώς η ψυχή πάλλεται στο μεγαλείο της Οντότητας. Είναι το ύψιστο πεδίο της Τέχνης.**

Άρχισα λοιπόν να γράφω με διαφορετικό τρόπο... Να ξεφεύγω από τον εαυτό μου και να ενώνομαι με τους άλλους ανθρώπους. Πάντα μαζί με το ολοκληρωτικό ενδιαφέρον και την καθοδήγηση του κ. Αντρέα Δρίτσα. Παρατήρησα πως ο λόγος γίνεται Ποίηση, όταν ακολουθεί την ψυχή στις διαδικασίες που εκείνη περνάει, μέχρι να βρει το δρόμο της. Κι η ποίηση, συνοδεύοντάς την στη περιπλάνησή της αυτήν, την βοηθά να περάσει λιγότερο οδυνηρά τη λύπη της... Να βιώσει πιο ισορροπημένα τη χαρά της... Έτσι, **ανάγει την ψυχή και την λυτρώνει...**

Για μένα, αλλά και όλους εμάς, τη λογοτεχνική ομάδα του «Ομίλου Εξυπηρετητών», που μαθητεύουμε, που έχουμε μάθει να είμαστε καλά βοηθώντας τους άλλους, σημασία έχει να εκφράζεται ο λόγος με τρόπο **που να παίρνει ανάσες η ψυχή και η πραγματικότητα όραμα, δίνοντας, μέσα από τους στίχους μας, ανάσες και οράματα στην ανθρωπότητα που υποφέρει...**

Κι είναι αυτό η παρακαταθήκη, το όραμα, που άφησε στον τομέα της ποίησης και της λογοτεχνίας ο Δάσκαλος και Ποιητής Δημήτρης Κακαλίδης.

Τον Ευχαριστούμε γι' αυτό.

Βασιλική Εργαζάκη